

[Sigsgaard.]

dette spørgsmål op. Og jeg vil stille spørgsmålet, når man taler så meget om effektivitet: hvad vejer egentlig tungest, effektivitetskravet eller kravet om demokrati, kravet om indflydelse for borgerne på det kommunale styre? Jeg synes, at man har tillagt effektivitetskravet alt for stor betydning.

Jeg skal henstille til ministeren at overveje ændringer af såvel minimums- som maksimumsgrænsen. I modsætning til maksimumsgrænsen, som jeg finder dårligt begrundet, synes jeg nok, der kan være en vis grund til at have en minimumsgrænse, sådan at man ikke pludselig får kommuner, hvor det er 1 eller 2, der sidder og dirigerer kommunalpolitikken. Men jeg synes, man skal overveje ændring af disse grænser og samtidig overveje regler, der kan forhindre, at enkelte kommuner måske opererer med et alt for lavt medlemstal i forhold til indbyggertallet.

I dag har vi vel ca. en halv snes tusind medlemmer af de kommunale råd rundt omkring. Hvis flertallets forslag her gennemføres, og hvis den linje, der er lagt an i kommunalreformkommissionen, fortsættes — og jeg synes, det er en rigtig linje — vil vi jo nok få de 10.000 medlemmer reduceret til måske omkring 3.000. Jeg ved ikke, om man har tænkt på det. Jeg ved ikke, om man har tænkt på, hvilke konsekvenser det vil få. En kolossal masse mennesker, som i dag er med i den lokale administration, vil råt og brutalt blive smidt ud. Jeg ser ingen grund til det, og jeg henstiller altså endnu en gang, at man atter overvejer dette spørgsmål.

Ændringsforslag nr. 7, der giver mulighed for at yde en noget større godtgørelse for deltagelse i kommunalbestyrelsens møder og udvalgs møder, er et glædeligt fremskridt. Jeg tvivler på, at det er tilstrækkeligt, men der kommer jo nok ændringer senere, det forstår jeg af udvalgsbetænkningen, og så kan man jo gå lidt videre, hvis det skulle vise sig nødvendigt.

Mindretallets ændringsforslag under nr. 19, der pålægger kommunerne at udarbejde finansierings- og investeringsplaner, kan jeg støtte. Hvis det bliver vedtaget, må der jo nok fastsættes nærmere bestemmelser om udformningen og indholdet af planerne, sådan at der kommer en vis ensartethed over

det. Hvis mindretalsforslaget på dette punkt bliver forkastet, kan VS støtte flertalsforslaget, selv om jeg synes, det er alt for vagt. I begrundelsen for flertalsforslaget taler man om, at investerings- og finansieringsplaner skal udarbejdes, hvor det er nødvendigt. Det synes jeg er en mærkvardig begrundelse. For mig at se er de simpelt hen nødvendige i alle kommuner, og det bliver meget svært at sige: i den kommune er det mere nødvendigt end i en anden. Det ser ud, som om man har fremført begrundelsen i mangel af en egentlig argumentation for ikke at tilslutte sig mindretallets forslag.

Ændringsforslaget under nr. 52, der omhandler adgangen til i store kommuner at oprette en magistrat, kan jeg støtte, selv om jeg er betænkelig ved, at der også åbnes mulighed for ikke bare aflønning, men også pensionering af de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der efter stk. 2 deltager i forvaltningen. Der synes jeg måske nok man går en anelse for vidt. Hvis dette ændringsforslag skulle blive forkastet, kan jeg støtte flertalsforslaget under nr. 53, selv om det ikke er vidtgående nok og også, synes jeg, er en smule tilfældigt. Der nævner man specielt Ålborg. Nu kan Ålborg få lov til at få en magistrat, fordi Ålborg lige netop nu har bedt om det og åbenbart har motiveret ønsket godt, men om et halvt år kan det være, det gælder Odense eller en anden by, og så må man altså til at lave loven om. Der havde det været bedre at finde frem til en mere generel bestemmelse.

Ved første behandling rejste jeg spørgsmålet om de lukkede møder, der mange steder tager overhånd. Det er klart, at der er visse sager, der bør behandles for lukkede døre, det bliver vi ikke uenige om, men mangelen på klare regler frister kommunalbestyrelserne, ofte tilsyneladende over evne, til at behandle uforholdsmæssigt mange sager i lukkede møder. Men når selv ikke pressen og Dansk Journalistforbund har kunnet formå udvalget til at bremse hemmelighedskræmmeriet, er der jo nok ikke så forfærdelig meget at gøre. Udvalget har kun strakt sig til en almindelig bemærkning om, at dørlukning må opfattes som undtagelsen fra offentlighedsprincippet. Jeg skal henstille, at ministeren forsøger at få udarbejdet fastere regler for dørlukning. Jeg kan godt se, at det giver visse vanskeligheder,